

MIN EGEN DRENG.

Folkekomedie i 5 Akter ved Peter Sørensen.

(1875. Kasino.)

Mørup.

Mel. af R. Bial.

I.

p

1. Jeg holder el - lers ik - ke af at pra - le, jeg er kun
2. I Lærdom stik - ker han ej op for No' - ne og i Be -
3. At faa ham gift det skal jeg al - drig næg - te, derpaa jeg
4. Hans Stald med Kon - gens Stalde maa le ska' sig, og han skal

1. stolt af det, at jeg er Fa'r, for naar jeg rig - tig skal fra Lev' - ren
2. ga - vel - se s'gu hel - ler ej, det har han vist - nok fra min sa - lig
3. of - te spē - ku - le - ret har; men hvem for - tje - ner at faa ham til -
4. ha' en Ri - de - pisk med Smæld, og lan - ge Ri - de - støv - ler skal han

1. ta - le: Jeg har en Søn, som in - gen An - dre har, en Søn, hvis
2. Ko - ne - i - al - fald er det ik - ke ef - ter mig. Blandt tu - sind
3. æg - te og saa des - u - den mig til Svi - ger - fa'r? Hvor jeg skal
4. ha' sig, la - ke - re - de - dem la - ver jeg nu sel. At jeg er

1. Værd kun e - ne jeg paa - skæn - ner, en Søn, som er en Pok - kers præg - tig
2. Søn - ner vil jeg ba - re he' Dem at vi - se mig som Le - o - pold blot
3. fin - de En, jeg ik - ke fat - ter, i det Ka - pi - tel er jeg me - get
4. Sko - ma'r kun, det faar at væ - re, og der - for maa jeg bli - ve ved min

1. Fyr, en Søn, som er en Per-le i-blandt Søn-ner, og det en Per-le, som er me-get
 2. Een— hvis han har Fejl, kan jeg u-mu-ligt se dem, for han er jo min e-gen Øj-e-
 3. streng, for selv om det saa var min e-gen Dat-ter, hun var ej god nok til min e-gen
 4. Læst; men Le-o-pold skal i en Kar-ri-e-re og der til maa der ab-so-lut en

piu vivo.

1. dyr! Om mit Liv det saa galdt, for min Søn gør jeg Alt, om mit
 2. sten! Om mit Liv det saa galdt, for min Søn gør jeg Alt, om mit
 3. Dreng! Om mit Liv det saa galdt, for min Søn gør' jeg Alt, om mit
 4. Hest! Om mit Liv det saa galdt, for min Søn gør jeg Alt, om mit

1. Liv det saa galdt, for min Søn gør jeg Alt. *f*
 2. Liv det saa galdt, for min Søn gør jeg Alt.
 3. Liv det saa galdt, for min Søn gør jeg Alt.
 4. Liv det saa galdt, for min Søn gør jeg Alt.

Larsen.

II.

1. En Skoma'r svend han er en fri og u-af-hæn-gig Mand, bli'r ked han af sit
 2. Saa hol-der vi os blot i Ro og ta'r ej fat i-gen; man træf-fer vel om-
 3. Lad ba-re No-gen prø-ve paa mod os at hol-de Stand, selv om saa Folk paa

1. Sko-ma - ri, saa la - ver Skru - er han; og ber man ham om Sko at sy, han
 2. vend - te Sko, men in - gen om - vendt Svend. Han er saa sejt som Saa - le - læ'r, en
 3. Ho' - det staa, ej Sko und - væ - res kan. Hvis Me - ster vil sig gø - re vred, vi

1. ry - ster Lok - ker - ne, og saa, saa er den he - le By jo rent paa Sok - ker -
 2. rig - tig stæ - dig Knøs, som ej er god at kom - me nær, naar Skru - en den er
 3. kom - man - de - re: Stop; naar vi vort Ar - bejd læg - ger ned, maa Løn - nen sæt - tes

f (2den Gang Kor.)

1. ne - ja! ja God - mor - gen for mi - ne blan - ke Støv - ler vi vil im - mer i Lønning hæ
 2. løs - ja! Der er In - tet i Ver - den, som vi bleg - ner ved, vort Værd skal de læ - re at
 3. op - ja! Om det saa var af vo - res e - gen Ol - der - mand, saa taa - ler vi slet in - gen

1. me - re, og naar Me - ster saa kom - mer med Vrøv - le - ri, gaar ud vi og spad - se - re.
 2. ken - dé, nok med Sko - ma - ger - dren - ge det reg - ner ned, men ej med Sko - ma'r sven - de.
 3. Røf - fel, for se naar man er Sko - ma - ger, hol - der man sgu ik - ke af en Tøf - fel!

Frænk.

III.

1. God -morgen! Godmorgen! her er jeg paa - ny, paa Støvler og Sko skal jeg nu til at sy! En
 2. Mens Haanden den vir - ker, er Tan - ken dog fri, den fly - ver til hen - de, som bedst man kan li'; for
 3. God -morgen! Godmorgen! her er jeg min - tro, mig vin - ker de Støv - ler, mig vinker de Sko, mig

1. Sko - ma - ger har ej on Mor - ge - nen Ro, paa Be - ne - ne maa han, før Fan - den faar Sko. Saa
 2. er der ej En, man har skænket sin Tro, saa fø - ler man sig som en u - ma - ge Sko. Og
 3. vin - ker to Øj - ne saa kla - re - ak ja! Naar ba - re nu ej, at der bli'r vin - ket a'. For

1. gaar det paa Støv - ler - ne i en Ga - lop, til Klok - ken slaar Syv, for saa si - ger han stop. Og
 2. Men - ne - sker li - ge - som Støv - ler det har, de bli'r først til No - get, naar de bli'r et Par, og
 3. Mønt maa man ha' naar man vil sæt - te Bo, hvad er Kær - lig - hed u - den Strømper og Sko? Ved

1. det er mærkværdigt, hvor Ti - den kan gaa, saa - snart som man ba - re faar Skød - skindet paa. Og
 2. der - for det gæl - der om Ma - gen at faa til ham, Ka - va - le - ren, med Skød - skindet paa. Og
 3. Sy - len man Sy - le - ne tje - ne sig maa, og der - for maa jeg nu ha' Skød - skindet paa. Ved

1. det er mærk - værdigt, hvor Ti - den kan gaa, saa - snart som man ba - re faar Skød - skin - det paa.
 2. der - for det gæl - der om Ma - gen at faa til ham, Ka - va - le - ren, med Skød - skin - det paa.
 3. Sy - len man Sy - le - ne tje - ne sig maa, og der - for maa jeg nu ha' Skød - skin - det paa.

Allegretto.
Emma.

IV.

1. De si - ger, Kvin - den er saa svag, den Smak ej tro du maa Vi
2. Ej Da - mer ne har Rid - dre mer, men hvad gør og - saa det ..... ? Saa

1. nok for - sva - re kan vor Sag, for - di vi kun er de Smaa ..... De stak - kels Mand - folk
2. træ - de selv vi, som Du ser, i Skrankerne for vor Ret ..... ; og i en hver Tur

1. reut om sonst de stær - ke - ste Vaa - ben fik ..... ; ti vi for - staar til - gavn den Kunst at saa - re med
2. ne - ring maa vi Sej - ren dog faa til Slut ..... : en Kvin - de ud - i Har - nisk saa er Mænde - ne

1. Knap - pe - naals - stik. Et Blik, et Smil har of - te lagt i Læn - ker af Her - rer, en Flok -
2. gan - ske ka - put! Til Kamp be - redt jeg staar Dig bi, naar Sla - get det skal fin - de Sted.

1. Jo, de skal ta - ge sig lidt i Agt, vi har saa - mænd Vaa - ben nok.
2. Jo, vi skal vi - se de Mænd, at vi er ej til at spø - ge med.

Allegretto.

Mel. af Rob. Schumann.

Emma (udenfor Scenen.)

V.

1. Alt Mor - gen - so - len skin - ner nu o - ver Land og Stad, og
2. Alt Mor - gen - so - len skin - ner nu o - ver Land og Stad, og

Ped.

1. ved mit Ar - bejd fin - der den mig til - freds og glad....., og ved mit Ar - bejd
2. ved mit Ar - bejd fin - der den mig til - freds og glad....., og ved mit Ar - bejd

Fine.

1. fin - der den mig til - freds og glad. Hvad kan vel Rig - dom nyt - te, hvor
2. fin - der den mig til - freds og glad. Hvad nyt - ter Magt og Æ - re? Der -

1. ej Til - freds - hed hvor? Jeg ej min Lod vil byt - te med No - gens her paa
2. af jeg ba - re ler; er jeg blandt mi - ne Kæ - re, jeg øn - sker mig ej

1. Jord, jeg ej min Lod vil byt - te med No - gens her paa Jord.
2. mer, er jeg blandt mi - ne Kæ - re, jeg øn - sker mig ej mer.

D.C. al Fine.

Larghetto.

Mel. af A. E. Lindbald.

pp

VI.

Emma. 1. Græd kun ud, Du gam - le Mand, frit lad Taa - ren rin - de,
2. Alt hvad i de man - ge Aar Du har gent der - in - de,

esce. *dim.* *pp*

1. godt for mig Du græ - de kan, jeg er jo kun en Kvin - de. Kvin - der, Børn og
2. Lin - dring gen - nem Taa - ren faar, hvert Savn, hvert pin - ligt Min - de. Taa - ren brin - ger

esce.

1. gam - le Folk har jo Lov at græ - de, Taa - ren er hos es en Tolk for
2. Haab og Trøst for hver jor - disk Smer - te, sæn - ker Fre - den i Dit Bryst og

dim. *p* *p*

1. Sor - gen som for Glæ - de. Fj Din Graad Du hæn - me, gen - nem den Du
2. Mild - hed i Dit Hjør - te. Mer' end Trø - ste ta - ler den Dit Sind hu -

esce. *f* *p*

1. glem - me hver Kval og hver en bit - ter Kum - mer, som Dit Hjæ - te rum - mer.
2. sva - ler, og Alt, hvad Men - ne - ske - ne saa - rer, læ - ger mil - de Taa - rer.

Andante.

Mørup.

VII.

1. Naar man skal le - ve af at flik - ke Sko, saa kan man ej sig
 2. In - tet er hold - bart her paa den - ne Jord, Lyk - ken saa lidt som
 3. Alt, hvad der blev et Rov for Ti - dens Tand, sid - der jeg her og

1. un - de me - gen Ro, men vil man rig - tig sæt - te sig i Gang, man
 2. Sko - en paa mit Bord, men ved den sid - ste For - de - len er den, den
 3. gør i - gen i - stand, Alt, hvad der brast for En i Li - vets Strid, man

1. ved sit Ar - bejd nyn - ne maa en lil - le Sang. Saa rap Dig, min Ham - mer! For
 2. re - pa - re - res kan dog af Sko - flik - ke - ren. Saa rap Dig, min Ham - mer! Stands
 3. lap - per sam - men kun ved Ar - bejd og ved Flid. Saa rap Dig, min Ham - mer! Og

1. nu skal vi min Tro nok vi - se, hvor - dan man skal flik - ke et Par Sko.
 2. in - tet Øj - e - blik! Vi flik - ker at - ter sam - men, hvad i Styk - ker gik.
 3. lad det mun - tert gaa, for der er nok til - ba - ge, der skal flik - kes paa.